

Bjälbon raunion tutkiminen

23 p. Toukok. 1886. (Uusi Suometar 26/V 1886).

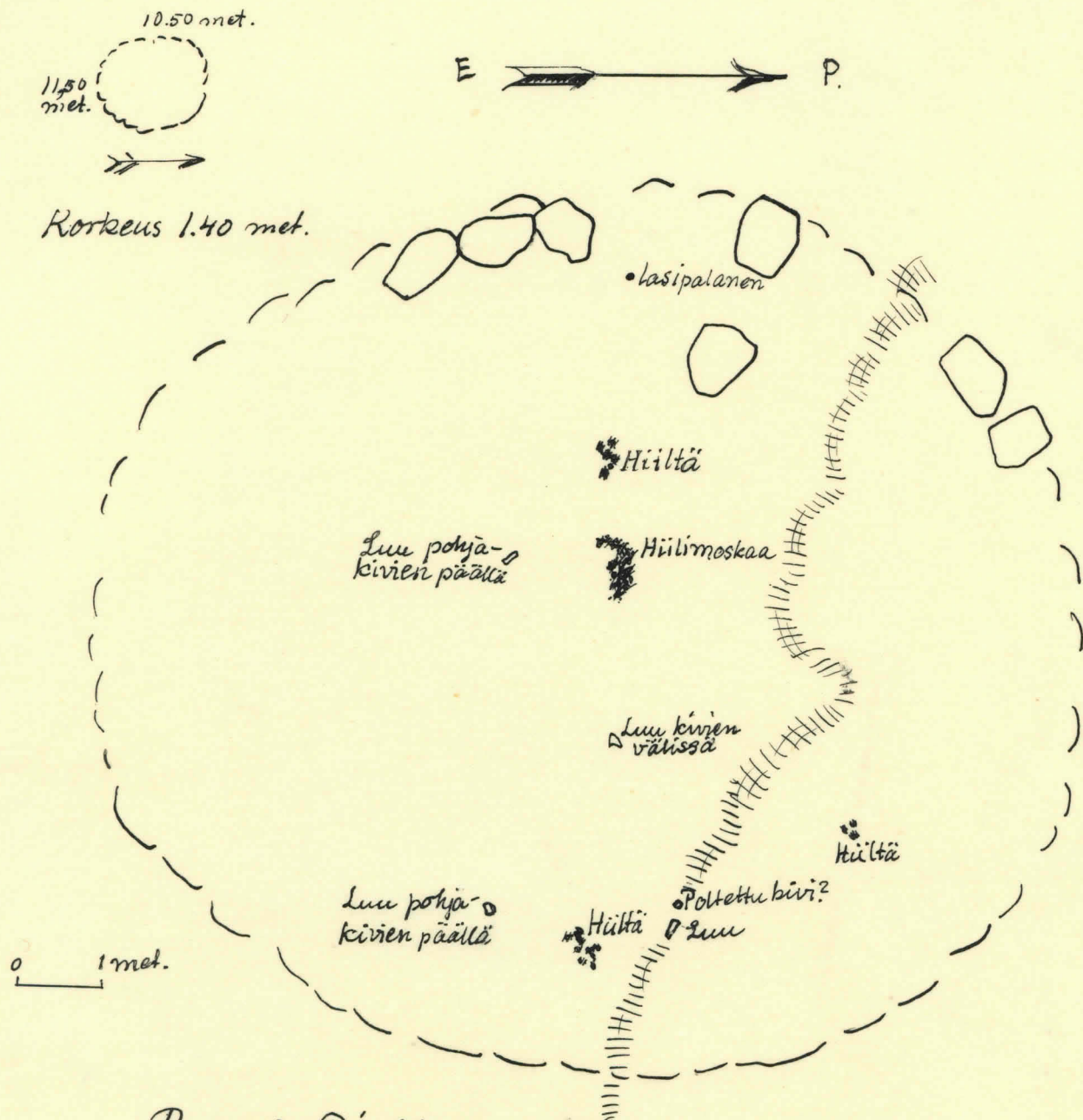
Suomen Muinaismuisto-yhdistyksen huviretki Bjälbon ja Toivolan huvilain välillä olevalle hautarauniolle tapahtui viime lauantaina klo 8:lta aamulla. Kaunista ilmaa häiritsi ainoastaan parin tunnin aikana keskipäivällä ukkosen pilvi, joka toi sadetta muassaan ja sitten taas heitti taivaan kirkkaaksi. Väkeä kokoontui noin 20 à 30 henkeä, miehiä ja naisia, jotka uteliaisuudella katselivat tuota outoa työtä, haudan tutkimista, ensimmäinen laatuansa Uudellamaalla. Raunio on muraahaiske'on-muotoinen kiviroukkio, 35 ja 40 jalkaa ristiinsä laaja ja parin kyynärän korkuinen; sijaitsee eräällä korkealla kalliolla tienvieressä, mistä on kaunis näköala Hummelviken'in selälle. Perspektiivisen kuvan ja pohjapiirroksen tehtyä, johon myöhemmin jokaisen esineen löytöpaikka merkittiin, alettiin rauniota valtionarkeologi Aspelinin läsnäollessa purkamaan, johon innolla kaikki läsnäolijat, nuoret ja vanhat, ottivat osaa, myöskin naiset olivat avullisina sen verran kuin heidän voimansa sallivat. Parin tunnin päästä olivat päällimmäiset kivet poistettut ja nähtävänä oli raunion pohjalla miehen kannettavista ymmyrkäisistä kivistä jokseenkin tiheään ladottu permanto; tällaisissa kivikasoissa tavallisia isoista kivistä sisätysten ladottuja perustus-kehiä tässä ei ollut muuta kuin länsireunassa; muu osa kehää oli luultavasti ennen rikottu. Laakakivistä rakennettua arkkua, jota niissä myöskin välistä tavataan, tässä ei ollut. Kun vihdoin tuo kivipermanto, jonka ra'oista löydettiin kolme eläimen luuta, oli poistettu, ruvettiin muurilapioidella tuuma tuumalta hakemaan alimmaista, sileällä kalliolla olevaa multa-kerrosta, josta kumminkaan ei muuta löytynyt kuin puunhiiltä useasta paikasta, yksi kylkiluu kallion ra'osta ja palaneita kivi-

sirpaleita sekä 2 pientä lasipalasta, joiden vanhuus kumminkin jääpi epätietoiseksi, koska mahdollisesti kivien välitse olisivat myöhemmin voineet varista alas; mainittakoon kumminkin että varhemmalla rautakaudella, ainakin Ruotsissa, käytettiin romalaisia laseja. Muinaiskalujen puute hautaraunioissa ei ole tavaton, jos kohta aarteenkaivajatkaan, niinkuin tässä, eivät ole päässeet pohjaan saakka, ja omituista on että koko Uudeltamaalta ei ole tähän saakka tavattu tuolta gotilaiselta aikakaudelta löytöjä muuta kun pari soikeata tulikiveä ja yksi äskettäin Tenholasta (Turun läänin rajalla) tullut iso rautalöytö. Joku läsnäolijoista arveli kaikkien näiden seikkojen selvään todistavan että uusmaalaiisten esi-isät eivät olleetkaan skandinavilaisia viikinkiä, ja että jos niitä täällä jossakin asui, olivat he erinomaisen köyhiä ja viheliäisiä, kun ei ollut varaa kuolleen kunniaksi mitään panna hautaan. Ihmekös tuo että ne Suomalaisten maahan rynnätessä katosivat kuin hiiret kissan silmiltä.

Tutkittua läjättiin raunio jälleen ja työ, johon oli palkattu 9 miestä, lopetettiin vasta klo 8 aikana illalla.- Löydettyt eläimen luut ovat lähetetyt prof. J. A. Palménille tutkitaviksi. - Osa läsnäolijoista kokoontui Hesperiaan iltaa viettämään kauniin kevät-auringon laskiessa.

Jäijennös. Originaali Sillén verifikaateissa 1885-1889, s. 227.

Raunio Bjelbon ja Toivolan huvilain välillä
Pohj. piirros.